

Se, det er ikke noget, vi sådan set går ind for – jo, det sidste går vi ind for, højere pension og højere dagpenge – men vi synes ikke, at man skal lave en skattelettelse i form af nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, fordi det giver mest til de højest lønnede. Skal man lave skattelettelser, skal man naturligvis sørge for, at det er de laveste indkomster, der får skattelettelsen, og en del af pengene burde også bruges til velfærd.

Men det har finansministeren altså sikret ikke sker ved at lave kreativ bogføring i Arbejdsmarkedsfonden, så der lige præcis den dag, hvor arbejdsmarkedsbidraget blev fastlagt, var et underskud på 180 mio. kr., selv om alle allerede den dag kunne se, at der ville være et solidt overskud, der som bekendt i dag er på 3,2 mia. kr.

Det, jeg synes er det pikante, og der synes jeg, at højresiden af salen lige skal høre efter, er, at den kreative bogføring, som finansministeren fik gennemført, nu med de kommende lovændringer bliver gennemført sammen med De Konservative. Det Konservative Folkeparti, der i måneder og måneder har sagt, at de ønsker en skattelettelse, der særlig skal komme de højest lønnede til gode, er nu med til at vedtage, at den skattelettelse, de ellers kunne have fået, bliver afløst. Dansk Folkeparti, som i måneder og måneder har sagt, at de ønsker højere folkepensioner, er nu med til at vedtage nogle love, som gør, at folkepensionerne ikke bliver sat i vejret, hvilket ville være sket, hvis arbejdsmarkedsbidraget var sat ned.

Jeg synes, det er meget pikant, at vi har en minister for kreativ bogføring, finansministeren, som på den måde kan lokke De Konservative og Dansk Folkeparti til i realiteten at stemme imod deres egen politik. Det er da godt gået.

Jeg synes, det er slapt af de partier, der har den politik, de har, og som siger, at de har den politik. De lader det bare passere, og på den måde lader de finansministeren komme igennem med sin bogføring.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Jeg går ud fra, at de par markeringer, der var, er som ordførere. Så er det fru Jytte Andersen som ordfører.

Jytte Andersen (S):

I modsætning til, hvad Enhedslisten og formentlig også SF vil komme op og sige – de er meget imod det her forslag – vil jeg godt på Socialdemokraternes vegne sige, at vi er meget tilfredse

med den pakke af lovforslag, vi nu skal stemme om her om lidt.

Vi er tilfredse med, at vi har fremtidssikret efterlønsordningen som en 5-årig rettighed med en mulighed for, hvis man ikke har fået meldt sig ind og man fortryder det, at kunne melde sig ind senere. Vi er tilfredse med, at der er en betydelig bedre modregningsregel for alle de lavtlønnede, som tidligere ikke har kunnet se nytte-værdien i at tjene lidt ved siden af.

Vi er faktisk også tilfredse med, at alle over 55 år nu får en ret til et seniorjob, hvor de har overenskomstmæssige vilkår, og vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi samtidig med den her pakke af tilbagetrækningsforslag har sikret, at der sættes massivt ind for et bedre arbejdsmiljø.

Kl. 9.10

Vi skal senere på dagen forhandle en forebyggelsesfond på omkring 3 mia. kr. Det er tydeligt for os – det har vi en forventning om – at med den indsats, der lægges op til, vil folk ikke blive så nedslidte på arbejdsmarkedet, som tilfældet er i dag.

Jeg synes godt, at jeg her til sidst vil appellere til både SF og Enhedslisten, efter at de et halvt år har brugt ganske meget krudt på at få rejst en stemning mod de her lovforslag gående på, at man skabte en frygt for, at de nedslidte hjemmehjælpere nu skulle være længere på arbejdsmarkedet. Det er jo ikke lykkedes. Det er ikke lykkedes, fordi alle de, der i dag er over 48 år, overhovedet ikke vil komme til at mærke virkningerne af de her lovforslag. Det er faktisk ret sjældent, at vi laver lovgivning med så lange linjer frem og med så god forberedelse.

Men det, jeg godt ville opfordre SF og Enhedslisten til, er at bruge krudtet og de kreative kræfter – dem ved jeg nemlig er hos både SF og hos Enhedslisten – på at finde løsninger, muligheder og konkrete forslag til, hvordan vi kan sikre, at arbejdsmarkedet forstår, at den ældre del af arbejdsstyrken faktisk er en værdifuld arbejdskraft, men at det jo godt kan være, at de ikke kan arbejde med helt samme kadence, helt i samme tempo og helt så mange timer, som de kunne, da de var 35 år. Det er, som jeg ser det, den allerallerstørste udfordring, vi står over for nu.

Nu kommer lovgivningen på plads om lidt, og nu har vi tilbage at komme med et massivt politisk pres herindefra til arbejdsmarkedets parter, komme med konkrete forslag, der kan sikre, at der ikke er nogen, der nedslides på arbejdsmarkedet, at der ikke er nogen, som udstø-